

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 51 (1689)

1958 m. birželio mėn. 28 d., šeštadienis

Kaina 15 kap.

Tautų mūs draugystė kaip plienas tvirta!

Lietuvos jaunimas svečiuose pas baltarusius.

TARYBINIO JAUNIMO ŠVENTĖ

Rytoj — Tarybinio jaunimo diena. Ši mūsų šaunaus jaunimo šventė šiais metais pažymima pirmą kartą. Ji bus švenčiama kiekvienais metais gražiausiu laikotarpiu — birželio pabaigoje, kai atbudusi gamta kelia mūsų širdyse šviesų džiaugsmą. O ar ne reikia džiaugtis! Komunistų partija išaukėjo puikią jaunąją kartą — komunizmo statytoją. Mūsų jaunimui sudarytos visos sąlygos visapusiskai vystyti gabumus ir talentus. Mūsų šalyje užtikrintos tokios teisės, apie kurias kapitalistinių šalių jaunuoliai ir merginos gali tik svajoti. Kasmetinės šventės — Tarybinio jaunimo dienos įvedimas — tai naujas ryškus rūpinimosi priaugančiąja karta įrodymas.

Mūsų tarybinis jaunimas myli savo Tėvynę, sėmoneigai eina į sunkiausius komunistinius statybos barus.

Jaunimas — mūsų šviesi ateitis! Tai ne vien gražas žodžiai. Juos lydi didingas, pasiaukojantis mūsų jaunimo darbas. Begalinės meilės Tėvynei skatinami, apie 300 takstančių komjaunimo pasiuntinių išvyko į Tolimuosius Rytus ir Sibirą, į Šiaurę ir Donbasą statyti naujų gamykų, elektrinių, šachty, rūdynų, geležinkelį. Jaunimas aktyviai dalyvauja atominių elektrinių ir kitų svarbių liaudies akio objekty statyboje, o taip pat Arklikos ir Antarkties tyrinėjime. Tarybinė liaudis sveikina jaunus patriotus naujakurius, kurie savo didvyrišku darbu padėjo partijai per trum-

pą laiką išsavinti daugiau kaip 36 milijonus hektarų dirvonų bei plėšinių ir sudaryti stambią gilią bazę mūsų šalies Rytuose.

Išaunių darbų metraštį išrašyti Lietuvos jaunimo žygdrabiai. Apie 2 tūkstančius geriausių Lietuvos sūnų ir dukterų išvyko į plėšinines žemes ir daugiau kaip takstantis — i naujų geležinkelio statybas. Maždaug pusantro takstančio savanorių iš Lietuvos išvyko į šachtų statybas. Dauguma pramoneje dirbančių jaunų darbininkų — o jie sudaro 60 procentų bendro respublikos darbininkų skaičiaus — išvyko ir viršija normas, duoda viršplaninę produkciją. Pasitikdamas VLKJS XIII suvažiavimą, Lietuvos jaunimas įnešė į komjaunimo taupyklę 70 milijonų rublių. Patriotines pastangas Lietuvos jaunimas parodė toliau vystant žemės ūki, keliant kolūkiečių gerovę.

Lietuvos jaunimo gyvenime kaip veidrodėje atispindi ne tik visi darbai, visi rūpesčiai, kuriuos gyvena vienas Tarybų šalies jaunimas. Tame gyvenime atispindi taip pat šviesus džiaugsmas, būdingas tarybiniam jaunimui. Kas 17 tas respublikos gyventojas yra įvairių saviveiklos ratelių dalyvis. Vidutiniškai kiekviename kolūkyje yra trys meninės saviveiklos rateliai. Jaunimas savo įgomis stato klubus, puošta gimtuosius kolūkius. Šiais metais įvykusios tradicinės dainų ir šokių šventės vėl pademonstravo lietuviškos nacionalinės kultūros klestėjimą. Se-

noviniai lietuvių liaudies papročiai, įgavusieji naują, socialistinį turinį, vis plačiau įeina į būti. Didelį vaidmenį auklėjant jaunimą tautų draugystės dvasia atliko Visasąjunginis ir IV Pasaulinis jaunimo ir studentų festivaliai, kuriuose gausiai dalyvavo ir mūsų respublikos jaunimas. Išvirose Lietuvos miestuose ir kaimuose lankesi Ukrainos, Moldavijos, Estijos, Latvijos, Baltarusijos jaunimo delegacijos, kurios papasakojo mūsų jaunimui apie savo respubliką gyvenimą. Tokie susitikimai buvo tikromis draugystės šventėmis, jos ryškiai pademonstravo tarybinių tautų draugystę.

Pastaraisiais metais vis plačiau vystosi didinga rytoj.

YRA PAS MUS STALIŲ CECHAS...

Reportažas

Prie didelėmis šūsnimis sukrautų lentų plūša darbininkai. Netoliše ūžia zelmeriai, obliauvinimo mašinos. Baltos medžio drožlės skraldo sūkuriu ore, čeža po komis. Tai — stalų cecho baldų detalių paruošimo skyrius. Cia supiaustomas, nuobliujamos lentes, gaminamas įvairių baldų dalys.

Cecho vedėjas Kazys Šmatavičius pasakoja: — Iš džiovyklos lento algabenamos į šį skyrių. Džiūsta jos ten 12—18 dienų. Būlogai, kad letrime tą vieną džiovyklą. Jeigu būtų dvi, darbas daug našlau vykliu.

Be šlo, detalių paruošimo skyriaus, stalų cechui priklauso dar detalių surinkimo ir mink-

tų baldų surišimo skyriai. Ceche dirba apie 30 darbininkų. Jų tarpe gausu ir puikiai savo darbą atliekančių, nuolat išdirblio normas viršijančių stalų.

— Jau antrą keli virčių mūsų cechas iškovoja pereinamają Raudonąją vėliavą, — pasakoja vedėjas. — Štai stalius J. Kaminskas gegužės mėnesio išdirblio normą išvykdė 197 proc., A. Garuolis — 190 proc., P. Dimitrevas — 189 proc. ir t.t.

Mes — detalių surinkimo skyriuje. Iš šio erdvaus kambario iškeliauja pagaminti sofų rėmai, apvalūs stalai, kėdės, spintos, lovos ir kiti būtiniai baldai. Daugelis šių baldų toliau patenka į dažykla;

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

Šių metų birželio 24 ir 25 d. d. įvyko Lietuvos KP Centro Komiteto II plenumas.

Lietuvos KP Centro Komiteto plenumo dalyviai atsistojo tylos minute pagerbė Lietuvos KP CK nario Karolio Dildžiulio atminkimą.

Plenumas apsvarstė klausimą „Dėl 1958 metų pavasario sėjos išdavų ir neatidėliotinu uždavinii vykdant socialistinius įsipareigojimus žemės ūkio produkty gamybai respublikos kolūkuose ir tarybiniuose ūkluose padidinti“. Pranešimą šluo klausimu padarė žemės ūkio ministras drg. V. Vazalinskas.

Plenumas priėmė atlitinkamą nutarimą.

MŪSŲ RAJONO ŽMONĖS

Elena Balčiūnaitė

kad per gegužės mėn. primelžė vos po 95 litrus pleno iš karvės. O tai nestebėtina: žolė dar buvo menka, papildoma duodami 2 kg malto rugių atliekų negalėjo padėties iš pagrindų pakėsti.

Elena dar dažnai ėmė vaikščioti pas savo karves, o kartais, pali paketsdama piemenis, gindavo jas į miško aikštėles, kur buvo daugiau žolės, gerai jas prižiūrėjo.

Birželio mėnesio rezultatai žymiai pasikeitė. Viejoje 3–4 litrų dabar kiekviena kartė duoda po 8–12 ir daugiau litrų pleno. Elena Balčiūnaitė vėlė iš pirmųjų pasislūpė dirbli karvių melžėja, kalp kad ji anksčiau dirbo „Aušros“ kolūkyje.

Nepatenkinta vaikščiojo Elena, sužinojusi,

Skaitytojo J. Girčio tekstas ir nuotrauka

minkštostos sofos atsrandā minkštų baldų surišimo skyriuje. Perėjus į sekanių, prie baldų deilių surinkimo skyriaus esantį kambarį, į akis krinta išsirikiavę balti kalp sniegas virtutinių stalukai, keliakis aukštaitis sukrautos žvilgančios kėdės, rašomelėjai stalai.

— Kur gabename vius šiuos baldus?

— Vežame į bazes: Vilnių, Panevėžį ir į kitus miestus, — sako drg. Šmatavičius. — Aptarnaujame iš viso penkias bazes. Kartais ir vietos parduotuvėse pasirodo mūsų produkcija...

Pro atviras minkštų baldų surišimo skyriaus duris matosi kelios bendarbuojančios moterys. Cia įdedamos ir suriš-

R. Kalnietis

Komjaunimo 40-osioms metinėms artėjant

Taip dirba komjaunuoliai

„Socializmo keliu“ kolūkio kultūros namų salė buvo pilnulėlė. I atvirą komjaunimo susirinkimą atėjo ne tik visas ariels jaunimas. Pagyvenę kolūkiečiai taip pat norėjo pasidžiaugti savo sūnų ir dukterių darbais.

— Bonifacas Kirstukas, — pasigirdo pirminko balsas. — Valdybos vardu sveiki nu Bonifacą. Jau nebe pirmą kartą jam įteikta kolūkio komjaunimo organizacijos pereinamomis Raudonoji vėlavėlė. O ir valdyba paskyrė pirmūnui dovaną.

Kas ketvirių vyks ta atviri komjaunimo susirinkimai, kurių metu jaunuoliams — kolūkinės gamybos pirmūnams įteikiamos pereinamostos vėlavėlės.

Susirinkime pereinamostos vėlavėlės buvo taip pat įteiktos geriausioms jaunuolėms — kiaulių augintojai Monikai Trukšnytel ir melžejai Reginai Kupstai-

— Visas mūsų šalies jaunimas, — baigiantis susirinkimui pasakė komjaunimo organizacijos sekretorius Leopoldas Stašys, — ruošiasi šauniosioms Lenino komjaunimo 40-osioms metinėms. Kiekvienas mūsų kolūkio komjaunuolis ir jaunuolis turi gerai apgalvoti, kokių darbo dovaną jis paruoš šiam jubiliejui. Neuzmirske, kad mes tėsime slovingąsias Žiobiškio komjaunimo organizacijos tradicijas.

Ne, kolūkio jaunimas to neužmiršta...
* * *

...Džiugias dlenas gyveno Rokiškio apskrities Žiobiškio apylinkė 1940 metų vasarą. Tūk susikūrusi Tarybų valdžia padarė galą buožlų ir dvasiškių vlešpatavimui. Kalmo varguolių sūnūs Juozas Kirstukas, Vladas Gužas, Stasys Petrauskas ir daugelis kitų aktyviai dalyvavo nacionalizuojant žemę, apkarpant buožlų ūkius, skirštant žemę varguomenei. Geriausias kalmo jaunimas būrėsi į komjaunimą.

UZBEKIJOS TSR. Kiekvienais metais keiciasi ausringa Alkanoji stepė. Čia išsavinami platūs plėšininės žemės masyvai, auga nauji miestai ir gyvenvietės. Nuotraukoje: vienoje plėšinio tarybinio ūkio „Družba“ gyvenvietės gatvė.
R. Samsutdinovo (TASS) nuotr.

Buožės gąsdino žmones, grasino jiems, klebonas Paškevičius kelė komunistus, šmeižė darbo žmonių valdžią. Bet komjaunuoliai tiesos žodžiu sklidė pries paskalas, padėjo varguoliams kurti naują gyvenimą. Žiobiškietių atmintyje amžiams likis 1941 metų Gegužės Pirmostos demonstracija, kuria suorganizavo komjaunuoliai. Ši demonstracija akivalzdžiai parodė darbo valstiečių tvirtą pasiryžimą žengti tarybiniu keliu.

Hitlerinių fašistų užpuolimas sudrumstė laimingą kalmo darbo žmonių gyvenimą. Žiobiškio komjaunuoliai Julius Butėnas, Stasys Petrauskas ir eilė kitų stojo į tarybinių parlizanų gretas. Juozas Kirstukas, Alfonsas Kliaugė ir Vladas Gužas bužuaziniai nacionalistai — buožių sūneliai nužudė. Julius Butėnas su ginklu rankose žuvo kovoje prieš grobikus partizanų gretose. Alfonsas Kastauskas atidavė savo gyvybę už laisvą Tarybų Lietuvą, kovodamas lietuviškoje Tarybinės Armijos divizijoje...

* * *

„Socializmo keliu“ žemės ūkio artelės jaunieji kolūkiečiai tėsia narsiuju savo kaimo komjaunuolių - kovotojų už Tarybų valdžią iradicijas. Jie negali Jėgų ir darbo Komunistų partijos iškeltiemis uždaviniamis įvykdysti, gimlajam kolūkui stiprinti.

Didelius išpareigojimus prisilemė kolūkio jaunimas — komjaunimo 40-osioms metinėms. Jaunos melžėjos davė žodį primelžti per metus iš kiekvienos joms priskirtos karvės nemaižau kaip po 2.500 kg pieno. Pagaminti 100 ha arlamos žemės 30 cent-

nerių kiaulienos — tokis jaunujų kiaulų augintų išpareigojimas. Komjaunuolai ir jaunuolai pasižadėjo 5 ha pločė išauginti gausų kukurūzų derlius.

Su jaunatvišku uždegimiu vykdo jaunieji kolūkiečiai šiuos išpareigojimus. Elvyra Geggžnaitė ir Ona Galinytė augina po keluris bekonus. Po 2–3 kiaules peni kitos merginos. Baigę Rokiškio vidurinę mokyklą, į giminėjį kolūkiją grįžo Vidmantas Mačiekus ir Valė Buitkaitė. Jie putkių dirba. Vidmantas neakivaizdiniu būdu pradėjo mokytis Lietuvos žemės ūkio akademijoje. Tai jų iniciatyva kiekvienas jaunas kolūkielis išpareigojo išauginti po 0,10–0,15 ha kukurūzų.

Kiekvienoje brigadoje sudaryti komjaunimo kontroliniai posėdai, kurie vadovala Antanas Dilba, Balys Kasianauskas, Eugenija Grebnickaitė ir Gintautas Giriūnas. Pastebėjė kokius nors trūkumus, jei mobilizuojant jaunima šiemis trūkumams pašalinili.

Daug šaunių darbų padarė komjaunuoliai. Kolūkio jaunimas įrenge kultūros namus sceną ir skaityklą. Čia dažnai ruošiami draugystės vakarai su įdomia programa, į kuriuos atsilankuoja kaimyninių kolūkų jaunimas. Jaunuolai ir merginos puošia savo gimtają artelę — pasodino šimtus medelių paketėse, daro klombas, sodina gyvatvorus. Dabar kolūkio kultūros namuose rūpestingos komjaunuolių rankos įrengia memorialinį kampelį, skirtą Žiobiškio komjaunuoliams, atidavusiemis savo gyvybę kovoje už Tarybų valdžią.

M. Vasaris
„Socializmo keliu“ kolūkis.

Moksleivių gamybinė praktika

PANEMUNĖLIEČIAI VYKDO ISIPAREIGOJIMUS

Kolūkliose sužaliavo cukrinių, pašarinų runkelių, kukurūzų pasėlių. Nemažai darbo reikla jidėti kolūkiečiams koluos nuravęsi, išrelinsi, patrėsi. Kolūkinėje gamyboje dalyvauja ir daug moksleivių. Juk jie taip pat šalia metas išpareigojo padėti kolūkiams išauginti cukrinių, pašarinų runkelių, kukurūzų, prisidėti prie tvirios pašarų bazės sudarymo. Štai daugelis Panemunėlio vidurinės mokyklos moksleivių gyvena „Šetekšnos“ ir „Atžalyno“ kolūkliose.

KAIP PASĒLIUS PRIŽIŪRĖSIME, TOKĮ IR DERLIŲ TURĖSIME!

Vien pasėti neužtenka

masės, — sako MMS auginimo agrotechnikos sekretorius Zalubaitė.

Žindulis netelsus

— Neauga pas mus kukurūzai. Iš mišinio — tai beni pašaras, — tuoju pradėjo aiškinti kolūkietis Žindulis.

Kad mišinys geras pašaras, mes neneigiamo, tačiau kukurūzai dešimterlopai duoda didesnius derlius ir ne-

reikalauja daug darbo.

Kartu su Žindullu mes paskalčiavome, kad iš 15 arčių, kuriuos jis

apsėjo kukurūzais, gerai prižiūrint galima gauti 40–50 cent žaliosios kukurūzų masės, kai tuo tarpu norint gauti tokį pašarą, reikia juo apsėli hektarais skaičiuojamus žemės plotus.

Besilaikydamas lokios seniai atgyvenusios nuomonės apie kukurūzus, Žindulis visai pamiršo juos. Kukurūzai jau pradedė dygti, o dar nė

karto neakėti. Praktika jrodė, kad tik kukurūzai yra kolūkiečių Želžio, Mažeikių ir daugelio kitų prižiūrimose sklypeliuose.

Šiemel kolūkyje 2 ha kukurūzų augina Rokiškio MMS. Nesuklysiame parodę stoties kolūkijos sklypelyje nesurasi ir dabar. Tai ne vlenintelis pavyzds. Švarūs, gražiai sudygę kukurūzai yra kolūkiečių Želžio, Mažeikių ir daugelio kitų prižiūrimose sklypeliuose.

Šiemel kolūkyje 2 ha kukurūzų augina Rokiškio MMS. Nesuklysiame parodę stoties kolūkijos sklypelyje nesurasi ir dabar.

Švarūs, gražiai sudygę kukurūzai yra kolūkiečių Želžio, Mažeikių ir daugelio kitų prižiūrimose sklypeliuose.

— Iš kiekvieno ha gausime nemažau 300 cent žaliosios kukurūzų

ir prisiliaiko kukurūzų

Literatūra ir gyvenimas

S. DAUNYS

Ant didžiojo kelio

(Ištrauka iš rašomos poemos apie Rokiškio darbo žmonių kovą už Tarybų valdžią 1918–1919 m. m.)

Kaizeris jau traukias. Bėga.
Eier, Butter... po velnį,
Atiduok vyžas, sermęgą...
Tau, va—giltės šovinių.

Plėšia kraštą okupantas.
Plėšia margas klėties.
I vagonus krauna mantą,
Gaudo varnas, net peles.

Stotyje vagonai lūžta,
Prikamštyti lašiniai.
Donnerwetter! Keikias, tūžta,
Spiaudos vokietis velnialis.

Nosj šala, padai svyla...
Kaip gi turtą išdangint—
Kumetylai bruzda, kyla
Duoną ir teises apgint.

Tariasi bernai pakluoniuos,
Vaikšto, rėžia krūtinės.
Nel Gana pribuvot ponais—
Seimininkai būsim mes!

Maža ką lig šiol suėdė,
Išvežė. Gana! Neduo!
Ne visiems karaliai—dédės,
O jei taip—nér ko žiospot.

Garvežys stoty gardoja.
Cypia permuštas šuva.
O mieste jau plėvėsuoja
Raudonspalvė vėliava.

Valdžia paėmė. Prasčiokų,
Darbininkų bus tvarka.—
Turčiai draskos, piestu šoka:
Bolševizmas jau, ar ką!

Turgaus aikštėje būriuoja
Vyrai vis po du, po tris.
Nuolaiptelių jiems pamaja
Pasitarti Pagiry.

Prie bažnyčios pilkas namas,
O Jame daugiau draugų.
Vėliava aikštėj plevenas.
Šaltis rašo ant langų.

— Vyrai, mes patyrėm kartę!
Ponų rykščių ir žaidžy.
Sėskit. Reikia pasitarti.
Bus gana jau tūkstriaudul!

Kaip jūs manot, ką tai reiškia?
Stokime kovon visil—
Kalba Tičkus tiesiai, aiškiai,—
Kaimuose padėtis baisi.

Viską išveža, išjoja...
Kas gi mes? Ne mes valdžia?
Bėga vagys—duot per kojas,
Bet tvarka kad būtų čia.

Valdžia turime — apginkim.
Vienas, du—tvarka stoty.
Mūs manta, tai—atsiūkimi
Kaip atrodo, Pagiry?

Pagiry galvoja, klausos.
Liaudies turta reikia gint.
— Anei skuduro negaus jie!
Siūlau tiltą susprogdint.

— Ne, mums kelias reikalingas.
Susprogdinsim, ka paskiau?
Ešalonas nér galintas,
Nuginkluosim, kaip sakiau.

— Tai tiesa, ką Tičkus sako.
Mes sutinkame su juo.
Tik vieningai ir—atakon...
Neištrunks grobuonis šuo.

— Vyrai šautuvus suspaudė.
O patronai? Jū nedaug.
Kišenės kai kas apglaudė—
Še, kad nori, žirniais šauk.

— Ša, tu pradedi karšiuotis.
— Tvarką reikia padaryti!
Nér su priešais kuo bučiuotis—
Nesitraukia, reikia vyt.

— Kas per jėgos okupantų?
— Siūskime stotin žvalgus.
— Aš einu, Kas eina antras?
— Aš! — Gerai. Bük atsargus.

Viskas bus gerai ištirta.
Vos pasiruoš žvalgai,
Duryse tuož pasigirdo:
— Mes su reikaliu, draugai...

— Kas gi jūs? — Savi. Atplėm
iš stoties mes, viso du.—
Ir prabilo antras tyliai:
— Proletarijus vardu

Pranešame: okupantai
iš stoties tuožau išlēks.
Keliai dešimt jū—suprantat? —
Viens mūsų juos išplieks.

O dabar parodyk, Jonai,
Kai atsinešėme. —Štai
Terboje šitoj — patronai.
Išvogėm, iš jū. Rimtai.

— Bravol Jūs dvariokai? — Taigi,
iš kaimyninių dvary.
— Už tarybas eina? — Kaipgi.
Ten pas mus daugiau tokiu...

Tičkus spaudžia vyrams ranką.
Apkabina juos kiti.
Sovinių dabar pakanka.
Vyrai narsūs ir tvirti.

Kiek pakęsime tą peklą!
Nebegaiškime, draugai,—
Virvė mums užmës ant kaklo,
Jei užtruksim per ilgai.

Virš stogų dildingai plakas,
Laisvę skelbia vėliava.
Vyrai veržiasi atakon.
Laikas. Nutarta. Eiva.

LYGIAI prieš metus Vladas Arauskas ir Birutė Draugelytė linksminti bendrame pobūvyje, skirtame įmonės pirmūnams pažymėti. Kalbėjusieji prie stalo pasakė daug šiltų žodžių apie sažiningus, darbščius, kuklius kolektivo draugus. Buvo pasiliylas tostas ir už Birutės svelkalą, kurį myléjo ir gerbė kolekiyas. Nukaito Birutė lyg išsirpusi žemuogė, ir nuoširdžiu žvilgsniu ji apžvelgė draugus, linkinčius jai sėkmės tiek darbe, tiek asmeniniam gyvenime. Birutės akys sustojo ties Vladu, buvusių klasės draugu, kurio žvilgsnis kladžijo kažkur ioli, o akyse atrodė sostingė ašaros.

— Vladai, kas tau? — sušnabždėjo pasilenkusi Birutė.
— Ne tau suprasti! — Ne jlems suprasti! — beveik riklelio Vladas ir venu ypu, niekleno neraginamas, išgérė stikliuką. Birutė žlurėjo į ji geru, tiriamu, ramiu žvilgsniu.

— Vladai, kaip tau negėda? Mes juk klasės draugal, dabar jau dveji metal dirbamie vienoje įmonėje, reiki, dar ir darbo draugai. Ir kaip tu dristi sakyti, kad tavęs nesuprasi? Kaip tu dristi sakyti ant jū, čia sėdinčių draugų, kad jie tavęs nesupras?

Argi tu nežinai, kad jie, kai tu mokeisi, savo rankomis pastatė štai šį fabriką, įsisavinė specialybes, idėdami, gal būt, daugiau jėgos negu tu, nes daugelis iš jū neturėjo salygų baigti vidurinę mokykla ateinant į fabriką. Tačiau jie išmintingi žmonės, kiekvienas iš jū praėjo savus

ir kai kurie suaugeliai meti į aikštę prie sužeistojos, teisėjai veltui juos bandė sulaikyti... Tur būt, tik du žmonės iš visos publikos liko abejingi viskam, kas dedasi aikštėje. Tai — milicijos skyriaus miesto ligaliotinė Žežys, kuris stovėjo lygkaltas ir ne pirsto nepajudino tvarai palaiyti, ir gydytojas Jankovskis — kuriam sėmės netekės sportininkas tiek terūpejo, kiek žasinui šeinas.

Rungtynės sustojo, geri žmonės nubėgo iškviesti

greitosios pagalbos mašiną, o aš, keikdamas savo silpną futbolui, nuošaliomis gatvėmis (kad vėl nepasipainiočiau kokiam ant šaligatvio besiganančiam arkliai po kojomis) parpedinu namo.

O kaip rungtynių rezultatas? Sužinojau vėliau — 2:5 rokiškiečių... nenaudai.

Negetejo ir aukšta žaidimo klasė!

Tuo ir baigiu savo reportažą.

Jūsų Jurgis APYNELIS

gyvenimo universitetus. Aš pas savo darbo draugus visuomet ateinu atvirai širdimi, aš su jais, jie su manimi viskuo noriai dalinasi.

— O aš niekam, niekam nenoriu rodyti savo širdies. Aš juk toks pat pirmūnas, tačiau manės jie nemyli, pavydi man, pavydi, matydami, kad aš pralenkiau savo buvusius mokytojus.

— Niekus kalbi. Kaip čia tau pasakius... Čia man atrodo ir yra tavo nelaimė, kad tu savo gabumus kiekviename žingsnyje priešpastatalai

kalbėjo Birutę, žlurėdama į savo vienintelius nukrypusti kulnim batelius.

— Jei jau nulariau, tai gal nesigincysim, — nulaukė Vladas.

Vėliau darbo draugai matė Birutę nešant iš parduotuvės dižiausius krepšius, o šalia, susiklišę į kišenes rankas, žygiamo Vladas.

Ne vlenas iš draugų atjautė išblyškusi, suvargusią Birutę. Bei rimtos pastabos Vladui nėko nepadėjo.

O kai kurie draugai ir taip kalbėjo:
— Iš kur mes žino-

me, ar blogai Vladas elgiasi? Birutė nesiškundžia...

Taip, ji nesiškundė, bet per naktis galvojo, kaip paveikli Vladą ir negalėjo dovanoti sau, kad ši problema iškilo taip vėlai. O juk Vladas jau toks buvo ir mokykloje. Tiesa, jis mokėsi gerai, bet iš aukšto žlurėjo į mažiau gabenius už save. Už žinias jis laupsino ir kai kurie mokytojai, mažiausia dėmesio skirdami jo charakteriui.

— Mūsų išminčius, — sakydavo jam girdint Vlado motinai. Nebuvo reikli Vladui ir komunimo organizacijai.

Birutė visa tai žinojo, žinojo ir kankinosis.

Ir štai Naujuojų Metų išvakarėse Birutė visa tai dar ir dar kartą pergalvojo iš naujo, lyg norėdama surastai atsakymą: „Kas kaltas?“

Kodėl Vladas ir ši vakarą pastelgė taip beširdiškal, ar juto jis kokį skausmą suteikė Birutel savo poelgiu? O Birutės ausyse skambėjo kaip visuomet kiek dirbtinai mandagiai paskyti žodžiai:

— Negali, Biručiuk, neik. Aš nutarau sustikti Naujuosius Metus su draugais.

Mirtina tyla viešpatavio kambaryste. Birutė jau keltas valandas sėdėjo nepajudėdama, išmelgusi akis į vleną tašką. Ir tik po širdim naujos gyvybės judesiai pažadindavo ją lyg iš miego.

— O mellė, mellė kur?... — pro ašaras kartotojo Birutę, suspaudusi delnais smilkinius.

Dar negrijus Vladui, vidurnakty, kaimynai iškvietė greitą pagalbą.

Naujuojų Metų ryta Birutel gimė sūnus.

J. Aukštaitienė

KAS KALTAS?

(V A I Z D E L I S)

TIESIU TAIKYMU

REPORTAŽAS IŠ STADIONO

Š pat ryto pastebėjau ant stenų išklijuotus skelbusimus:

DĖMESIO!

ŠIANDIEN STADIONE IVYKS FUTBOLO RUNGTYNĖS TARP KOMANDŲ:

Anykščiai — Rokiškis

Puse valandos prieš rungtynes patraukiai stadiono link. Rodos, paprastas dalykas pasiekti stadioną.

Ne manyte nemaniau, kad nuteis aplankytu futbolo rungtynes, statau ant kortos savo gyvybę.

O buvo taip. Ėjau nerūpestingai išviliuodamas ir ne nepastebėjau, kad Liudo Giro galvėje kažkoks „sumanus“ piliellis ant pat šali-gatvo gano prireštą baltą arkli. Arklys pasišokojo ir užpakalinė kojom spyre i pačią mano skrybelę. Laimė, kad žaibiškai susiorentavau

ir virtau į grlovi. Kitai ne tik šiu, bet ir iš viso jokių futbolo rungtynių nebebūčių pamateis!

...Bet štai prasidėjo ir rungtynės. Iš nekantrumo tryniai rankas, tikėdamasis pamatyti, kaip sakoma, aukštą žaidimo klasę.

Na, ir pamačiau. Rokiškėtai ši sykį pademonstravo ypač triuškinančią sportinę kovą, kurios stilių galima charakterizuoti štai žodžiais: „Spirk-be-k-stumk!“ Be to, kulininėmis žaidimo minutėmis jie savo sportinį iškarštį išreiškėdavo gana netprastu būdu — keiksmis, kokie net ir ne kiekvienam vežukui ateityti į galvą.

Anykščiemiams, žinoma, sunku buvo lygintis su tokioms aukštostas klasės žaidėjais, todėl jieems teko gerokai ir nukentėti. Kažkuriuoje žaidimo minutėje vienas svečių žaidėjas slėverė sau už kojos ir pastikas išsieste žalito stadiono vejoje. Pa-

kilo baisus alasas, vaikėzai

ir kai kurie suaugeliai meti į aikštę prie sužeistojos, teisėjai veltui juos bandė sulaikyti...

Tur būt, tik du žmonės iš visos publikos liko abejingi viskam, kas dedasi aikštėje. Tai — milicijos skyriaus miesto ligaliotinė Žežys, kuris stovėjo lygkaltas ir ne pirsto nepajudino tvarai palaiyti, ir gydytojas Jankovskis — kuriam sėmės netekės sportininkas tiek terūpejo, kiek žasinui šeinas.

Rungtynės sustojo, geri žmonės nubėgo iškvieсти greitosios pagalbos mašiną, o aš, keikdamas savo silpną futbolui, nuošaliomis gatvėmis (kad vėl nepasipainiočiau kokiam ant šaligatvio besiganančiam arkliai po kojomis) parpedinu namo.

O kaip rungtynių rezultatas? Sužinojau vėliau — 2:5 rokiškiečių... nenaudai.

Negetejo ir aukšta žaidimo klasė!

Tuo ir baigiu savo reportažą.

B. Laurinaitis

Pernai „Jaunosios gvardijos“ kolūkyje įsikūrė pirmie LDAALR organizacijai, kuriai vadovavo klubo-skaičiukas vedėja D. Tuskaitė. Buvo gautas mažojo kalibro šautuvinis, vyko užsiemimai,

Tačiau po kiek laiko buvo panaikintas klubas-skaitykla, o šautuvinis kažkokiu būdu atsirado pas naujają agronomą Antaną Žvirblį.

Tačiau po kiek laiko buvo išsautuvinis klasės žaidėjai, persimėtęs per pečius šautuvieli, agronomas Žvirblis laksito po laukus ir miškus, medžiodamas šunis, varnas, žvirblius ir kitokią fauna.

Nuo to laiko

Agronomo patarimai

Pradėjusias dygti lauko kultūras ima pulti kenkėjai. Dygstančius ir sudygusius žirnus, vikius, pupas ir kitus ankštinius augalus gaudina žirniniai straubliukai (sitonai) — pilki, greitai bėgojai, apie pusę centimetro ilgio vabaliukai. Jie gražiai sudygusiu ankštiniu augalu lapus iš pakraščių. Sudygusius linus, daržovius daigus ir net javus puola sprages — mažyčiai šokinėjai vabaliukai.

Iš sitonai, ir sprages danguja pasireiškia šiltomis, saulėtomis dienomis ir gali smarkiai apgadinti pasėlius. Nuo šių kenkėjų pasėlius galima apsaugoti duikiniant juos durtais. Naudojant DDT preparatą, jo duodama po 20 kg į hektarą, o heksachlorano — 15 kg į ha. Dulkinti reikia nevėjuotą dieną.

Šiemet dėl vėlyvo pavasario avilžos, pasėtos vėlau negu kitais metais, gali žymiai nukentėti nuo vainikuotujų rūdžių. Vainikuotujų rūdžių pasireiškimo pavojų galime sužinoti išnaikindami laukose jų platiotoją — šunobelę — nedideili, iki 4 m aukščio medelį. Jo žievė primena slyvos medžių žievę, medieną — gelva. Žiedai mažyčiai, žalsvai gelvai, išauga kuokštais,

uogos juodos, žirnio didumo, su keturiomis kietomis sėklomis.

Drauge su šunobele reikia naikinti ir juodųjų rūdžių platiotoją — raugerškį. Tai — spygliuotas krūmas, užauga iki 3 m aukščio. Lapai auga kuokštais, ovališkai kiaušiniškai, smulkiai pjūkliškai karpytais kraštais. Lapų prisiemimo prie žakos vietoje yra keletas spyglių. Žiedai iš uogos auga nusvyrusiomis kekėmis. Žydi geltonais žiedeliais, uogos pailgos, raudonos, rūgštasis skonio.

Šiuos krūmus jau dabar, baigus sėjos darbus, reikia iškirsti, nes vėlau, kai ant jų lapų atsiras geltonų dulkinų spuogų, rūdys pasklis po javus. Galima krūmus naikinti ir herbicidu 2,4-D. Lietuvos žemdirbystės moksliškio tyrimo instituto augalu apsaugos laboratorijos pavyzdžiu, labai efektyviai naikinti išnaikindami žunobelę.

Séklai paliekamus velyviusios raudonuosios dobulus, kai pradeda susidaryti žiedinės galvutės, reikia dulkinti dustu DDT, duodant

po 20 kg į hektarą, arba heksachloranu, kurio duodama po 15 kg į ha. Šiuo būdu dobulus apsaugosime nuo pavojingo sėklų kenkėjo — apionų — dobulinių straubliukų ir padininsime sėklas derlių 20–30 procentu.

Labai pavojingi deržovių kenkėjai yra kopūstines ir svogūnines musės. Siekiant apsaugoti ankstyvuosis kopūstus nuo musių, reikia jų žaknelės pries sodinanti į lauką įmerkiti į grietinės tirštumo tyre, pagaminti iš karvių mėlio ir molio tirpino ir, be to, apduktinti žaknelės heksachloranu ar DDT. Lauke pasodintus ir prigi-

jusius kopūstų daigus taip pat reikia dulkinti DDT ar heksachloranu. Velyvuošius kopūstus musės puola dar inspektuose arba daigynuoše. Tokius kopūstų daigus reikia keletą kartų dulkinti DDT ar heksachloranu.

Apsaugokime taip pat musių sodus nuo kenkėjų. Peržydėjus obelims, jas tuo reikia purkštai 1 procento Bordo skysčiu ir prie jo prideti 0,2–0,3 procento kalcio arsenato arba 0,15 procento taip vadintinos Paryžiaus žalumos. Tuo mes naikiname obelų raupeles, vaisių puvinius, obelinį vaisėdį ir kitus sodų kenkėjus.

priešai

VERTINGO
PAMINKLO
RESTAURACIJA

Beveik 3 šimtmecius Vilniuje stovi Petro ir Povilo bažnyčia. Šis pastatas yra labai puikus XVII šimtmecio architektūros paminklas. Apie 300 geriausių to meto skulptorių ir architektų ilgas metus dirbo bažnyčios projektavimo ir statybos darbuose. Cia sunku rasti vietą, kur nebūtų prisilietus skulptoriaus ranka. Bažnyčios interjerus puošia daugiau kaip du tūkstančiai labai meniskų gipso figūrinų kompozicijų.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba priėmė nutarimą valstybinėmis lėšomis restauruoti Petro ir Povilo bažnyčią. Kultūros ministerijai pasiūlyta nufilmuoti bažnyčios interjerus iki po ir jos restauravimo.

Ryšium su didele darbų apimtimi, bažnyčia bus pradėta restauruoti 1958 metais ir baigtą 1961 metais. (ELTA).

Demokratinėje Vokietijoje

(Tėsinys iš 50 Nr.)

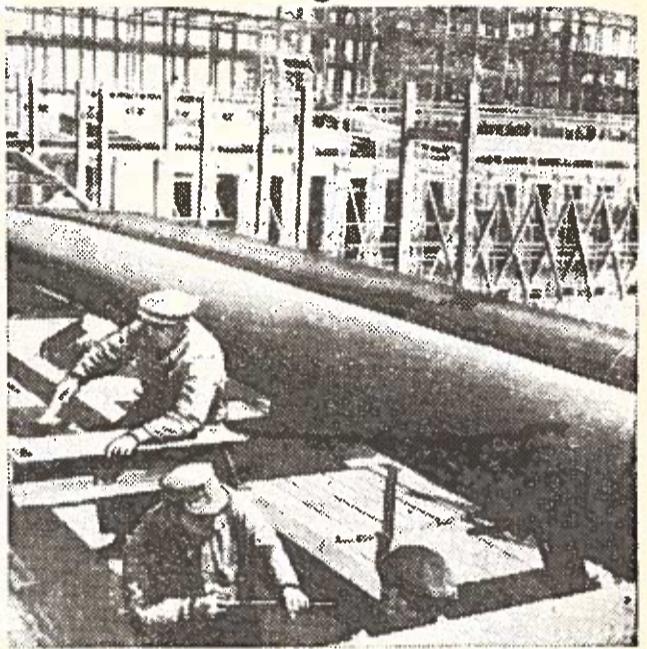
Žemės ūkio
kooperatyve

Keliolės metu mes pravažiavome šimtus kilometrų. Pakelėse žydėjo sodai, siubavo laukose išplaukę žemkenčiai, sodriai žalitavo varsojus. Plevoje ganėsi juodmargės. Visur triūs žemdirbių. Niekur nesimatė nė vienos apliečios žemės pėdos. Tačiau pat išpūdį paliko Ulricho fon Hulteno vardu pavadinėtas gamybinių kooperatyvas. Tai visapusiai išvystytas ūkis. Kooperatyvas išsteigė 1953 metais ir nuo 45 ha išaugo iki 450 ha. Arietėje dirba 3 savarankiškos brigados. Netoliene yra MTS,

bet kooperatyvo narių beveik apsidirba savo jėgomis: turi traktorių ir 15 arklių. Žiemkenčių derlius siekia 30 centnerų iš ha, kukurūzų hektaras duoda 50 tonų žaliosios masės. Pieno primežiamala po 3000 kg iš karvės. Kooperatyve yra 110 karvių ir 400 klaudių.

Apmokėjimas — pagal darbą. Praėjusiais metais už kiekvieną darbadienį išmokėta po 7 markes, po 3 kg grūdų ir po 2,5 kg bulvių bei pašarų. Priesdybinis sklypas šeimai — 0,5 hektaro. Kooperatyve siatomis gyvulininkystės pastatai, gyvenvietė. Šio, kaip ir daugelio kitų kooperatyvų, derlingumas ir pajamos viršija pavienių ūkių

gamybos rodiklius. Toks visuomeninio ūkio pranašumas skatina valstiečius stoti į kooperatyvus. K. Blėllauskas

Broliškoje Latvijoje

NEDIDELI Latvijos TSR Livano miestą sunkų rasti Tarybų Sąjungos geografiniame žemėlapyje. Mažesniuose žemėlapiuose jis visai nepažymėtas. Tuo tarpu ši miesią žino ir užpoliariniame Murmanske ir saulėtame Baku. Žino jį pagal produkciją, kuri iš čia stūnčiamą i visas šalies vietas.

Livanio durpių įmonėje, dabar gaminami durpių izoliacinių segmentų. Būdam išlaidos šilumos laidininkais, jie plačiai naudojami pramonėje, ypač naftos pramonėje. Durpių izoliacinių segmentų parkečia brangū importinių kamštmedžių. Jau devinti

metai veikia įmonėje išskirtinių segmentų gamybos cechas. Cecho įsteigimo iniciatorių buvo seni kadriniai darbininkai Georgijus Ancanas ir Aleksandras Greanas. Kariu su įmonės remonto dirbtuvii šaltkalviams jie paruošė konstrukciją, pagamino.

DURPĖS PAKEIČIA KAMŠTI
ir pastatė specialias frezavimo stakles, apvalius piuklius. Ceche dabar yra dvi srovinės linijos. Durpių izoliaciniams segmentams yra milžiniška paklausa, ir cechos beveik ištisus metus dirba trimis pamainomis.

Per pastaruosius metus, neišplėsdamas ga-

mybinį plotą, cecho kolektyvas pusantro kartą padidino produkcijos gamybą ir beveik triguai sumažino jos savikainą. Savo produkciją durpių įmonė siunčia dauglau kaip 2 šimtamis adresatų. Štai metalas įmonė pagamins 1.200 tūkstančių segmentų.

(LTA-ELTA).

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Imperialistų sąmokslas prieš libaniečių tautą

JAV ir Anglijos imperialistinė politika Artimuosiuose ir Viduriniuose Rytuose vėl sukelė nepaprastai įtempą padėlių šiam žemės rytulio rajone. Savo intrigų prieš arabų šalių nepriklausomybę objektu Vakarų valstybės ši kartą pasirinko Libaną, pasinaudojusios ten kiliusiu liaudies sukilimu, kuriuo sieklama išvaduoja šalį iš imperialistinės priklausomybės. Bijodami netekti Libano, kuris, kaip rašė Anglijos laikraštis „Delli Mirror“, yra vienas paskutinių Vakarų itakos plėdarmų Viduriniuose rytuose, Amerikos ir Anglijos kolonizatoriai panaudojo išbandytą priemonę — grasinimą jėgą. JAV valstybės sekretorius Dalesas šlo-

mis dienomis atvirai pareiškė, kad JAV pasiūlos ginklu įsikišti į Libano vidaus reikalais. Be rekordą šloje libaniečių tautos baugimimo kampanijoje viršijo JAV gynybos ministras Makelrojus. Kaip pranešė Amerikos agentūra Junaited Pres Internešnl, Makelrojus pareiškė, kad jis „nesvyruodamas“ panaudotų Viduriniuose Rytuose bombonešius su „riboto galtingumu“ daugiau ar mažiau švariomis“ ašminėmis bombomis, jeigu JAV ginkluotosioms pajėgomis tekių įsikišti Libane.

Rytinėje Viduržemio jūros dalyje, netoli Libano krančių, kursuoja Amerikos šeštojo karo laivyno laivali. Anglijos kariuomenė telkiama

Miūry Miūry

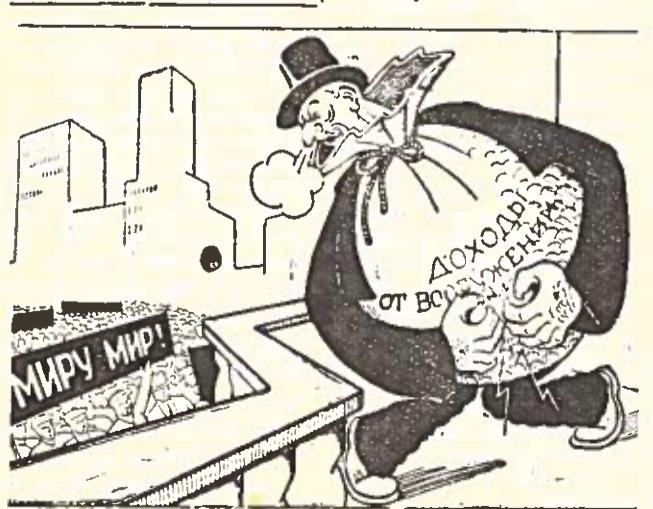
dochojot vobuzhechne

KAUNAS, birželio 24 d. (ELTA). Aukštis — 2.200 metrų. Nuo lektuvo atsiširkia juodas taškas ir vis greitėdamas krenta žemyn. Sekundė, dešimt, trisdešimt... Pagaltau išskleidžia parašliuto kupolas, ir neužilgo parašlininkas paleičia kojomis žemę. Tikslumas puikus.

Taip atrodė šiominis dienomis jvykdytas parašlininko sporto meistrų visuomenininko S. Jevsetiško jubiliejinis — 1000-asis šuolis. Savo patyrimą sporio meistras noriai perduoda mūsų respublikos parašlinizmo sporto mėgėjams.

A. Satilovas

Pilvų suskaudo...

IŠ TEISMO SALĖS

Nubaustas už melagingus parodymus

„Vyturio“ kolūkio jis pripažino kaltu ir nubaudė patalsos darbams darbovietėje, atskaitant dalį gaunamo atlyginimo į valstybės pajamas.

V. ADOMAITIS rajono liaudies teismo teisėjas

Atitaisymas

„Po Spalio vėliavai“ Nr. 50 (1688) pirmame puslapyje patalpintame straipsnyje „Kolūkio pajamos padidės“ išsibrovė kliaida. Straipsnio pirmos skilties antros pastraipo devintą eilutę skaityti „...nupenėsimė ir atiduosime valstybei 240 bekonu“.

Už redaktorių P. MILAKNIS

Skubiai reikalingi darbininkai durpių džiovintimo darbams Juodupės ir Minkūnų durpynuose. Dirbantieji iš ryto į darbą nuvežami ir vakare parvezami.

Norintieji vykli į durpynus registruojasi durpynų kontoroje nuo 9 iki 18 val.

Administracija

Rokiškio rajono stabybos-remonto kontorai reikalingi marininkai, stalai ir dailidės.

Atlyginimas pagal išdirbą.

Kreiptis į administraciją — Rokiškis, Kestutė g. Nr. 15 a.

Rokiškio stabybos-remonto kontora

KINOTEATRE "SAULUTĖ" VI. 28–29 d. d. — "Mangių byla".

Redakcija: Rokiškis, Tarybų a. Nr. 22. Telef.: redaktorių — 45 (miesto ATS), redakcijos — 18. Spaudė Rokiškio raj. spaudstuvė. Uža. Nr. 376. Tir. 2500